

בש"פ 4048/15 - לירון חייט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4048/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: לירון חייט

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) במ"ת 18509-05-15 מיום 7.6.2015

תאריך הישיבה: כ"ח בסיון התשע"ה (15.6.2015)
בשם העורר: עו"ד ענת יהב

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. נגד העורר ואחר הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, חטיפה לשם סחיטה, חטיפה לשם חבלה חמורה וחבלה בכוונה מחמירה.

ברקע הדברים מסכת חמורה של חטיפת המתלונן, נקיטה באלימות קשה נגדו, הן בהכאתו באמצעות אלות בכל חלקי גופו על ידי חבורה של חמישה אנשים (שלושה מהם טרם אותרו), הן בדקירתו על ידי הנאשם האחר.

2. בית המשפט המחוזי קבע קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר. בית המשפט לא ראה להורות על קבלת תסקיר מעצר על מנת לבחון את האפשרות אם חלופת מעצר תסכון לנטרל את המסוכנות הנשקפת מהעורר. נקבע כי העורר נטל חלק מרכזי במסכת חטיפה והתעללות קשה כלפי המתלונן, חרף העובדה שהסכסוך לא קשור אליו; וגרם למתלונן יחד עם אחרים חבלות חמורות תוך שימוש בנשק קר. מעשים אלה מעידים לכאורה על תעוזה רבה, על העדר מעצורים, ועל אדישות לשלומם וגופו של אדם. נוכח עוצמת ההתעללות, נקבע כי מדובר במסוכנות שלא ניתן לאינה באמצעות חלופה. לפיכך נמצא כי אין מקום להורות לשירות המבחן להכין תסקיר לבחינת חלופה. בית המשפט המחוזי הורה אפוא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

3. בערר שלפניי מבקש העורר להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו. באת כוחו המלומדת הדגישה כי העורר היה, לפי המיוחס, מבצע בצוותא ואין להגדירו כשותף מרכזי למעשים. היא עמדה על עברו הנקי ועל גילו הצעיר, ועל פסיקתו של בית משפט זה לפיה במקרים מעין אלה יש לבחון אפשרות לחלופת מעצר באמצעות תסקיר. המדינה מצידה הדגישה את דרגת החומרה של המעשים, ואת החשש לשיבוש הליכי משפט, וביקשה להשאיר את החלטת המעצר על כנה, מטעמיה.

4. אך בימים אלה עמדתי על התשתית הנורמטיבית לעניינו של תסקיר מעצר בנסיבות דומות:

"תסקיר מעצר הוא כלי עזר העומד לשימושו של בית המשפט ולבית המשפט מסור שיקול דעת בשאלה אם לעשות בו שימוש אם לאו. אם השתכנע בית המשפט כי רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם היא גבוהה עד כדי כך ששום חלופת מעצר לא תוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, אין הוא מחויב להורות על עריכת תסקיר מעצר. יודגש, עם זאת, כי הימנעות מקבלת תסקיר מעצר צריכה להיוותר בגדר חריג, וברגיל, וגם כאשר מדובר בעבירות חמורות, יש לעשות מאמץ לאתר חלופה אשר תיתן מענה למסוכנות העולה מן הנאשם. זאת, כמצוות המחוקק בסעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996" (בש"פ 3773/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (8.6.2015)).

המקרה שלפניי אינו נמנה על אותם מקרים חריגים שבהם מסוכנות הנאשם אינה מאפשרת לערוך תסקיר מעצר. אכן, העורר נטל לכאורה חלק באירוע חטיפה ואלימות קשה ואינני חולק על הסיכון הנשקף ממעשיו אלה, עליהם עמד בית המשפט המחוזי. בצד האמור יש לזכור כי לא העורר הוא שדקר את המתלונן (אלא הנאשם האחר), וכי העורר הוא בן 19 ונטול עבר פלילי. בנסיבות אלה, ובגדר המתווה הנורמטיבי עליו עמדנו, אני רואה להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

5. למותר להדגיש כי אין באמור כדי לגרוע מהמסוכנות הנשקפת מהעורר, וכי עריכת תסקיר מעצר אינה בבחינת נקיטת עמדה בשאלת שחרור לחלופה. בשאלה אחרונה זו יכריע בית המשפט המחוזי לפניו יונח התסקיר, לאחר שיבחן אם חלופת המעצר, ככל שתוצע, תוכל לנטרל את המסוכנות הנשקפת מהעורר.

אני מורה אפוא לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו של העורר. התסקיר יוגש לבית המשפט המחוזי עד ליום 1.7.2015. לאחר מכן יקיים בית המשפט דיון בשאלת חלופת המעצר ויחליט כחכמתו.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ה (15/06/2015).

ש ו פ ט
